

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 5 aprilie 2016
Nr. 4 c-19 / 371

AVIZ MOTIVAT

**asupra Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de
modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din
16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii –
COM(2016) 128**

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene și Comisia pentru muncă și protecție socială au fost sesizate pentru a examina în cadrul mecanismului de alertă timpurie pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității, Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii – COM(2016) 128.

Având în vedere:

- Raportul întocmit de doamna Ana BIRCHALL, președinta Comisiei pentru afaceri europene,
- Nota Ministerului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
- Nota Ministerului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Administrației Prezidențiale – Departamentul pentru afaceri europene,
- Mesajele Reprezentanței României pe lângă Uniunea Europeană,
- Proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea Europeană - (2015/2255(INI)), al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European,
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,

- Informațiile transmise de reprezentantul permanent al Camerei Deputaților, la Parlamentul European,
- Contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Constată* că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. *Constată* că aspectele trans-naționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu angajamentele politice majore asumate de către statele membre ale Uniunii Europene pentru realizarea convergenței economice și sociale în întreaga Uniune;
3. *Constată* validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, dar nu și din perspectiva criteriului valorii adăugate;
4. *Constată* că temeiul juridic al propunerii nu corespunde integral cu conținutul reglementării, întrucât modificările se bazează pe articolele 56 și 59 TFUE, în condițiile în care acestea vizează eliminarea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru, iar propunerea în sine vizează, cel puțin la nivel declarativ, protecția lucrătorilor;
5. *Consideră* că orice modificare a reglementărilor actuale trebuie să fie în concordanță cu articolul 56 din TFUE, fapt care impune eliminarea oricăror dispoziții care ar putea împiedica sau face mai puțin atrăgătoare activitățile prestatorului de servicii stabilit în alt stat membru decât cel în care furnizează serviciile, situație valabilă și în cazul în care respectivele dispoziții se aplică în mod nediscriminatoriu prestatorilor de servicii naționali și celor din alte state membre UE;
6. *Reamintește* hotărârile Curții de Justiție a UE care a recunoscut că protecția lucrătorilor este un obiectiv imperativ de interes general care poate justifica obstacole în calea furnizării de servicii, dar numai cu condiția ca acestea să fie adecvate și proporționale pentru a asigura realizarea obiectivelor legitime urmărite, respectiv să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora;

În acest context, *consideră* că mai întâi ar trebui evaluate efectele transpunerii de către statele membre ale Uniunii Europene a dispozițiilor Directivei 2014/67/UE, iar ulterior, în funcție de concluziile acestei evaluări să fie propuse modificări / completări ale textului Directivei 96/71/CE;

7. *Reamintește* că jurisprudența, Curții de Justiție a UE a stabilit că discriminare înseamnă că persoane care se află în situații comparabile sunt tratate în mod diferit și că lucrătorii detașați sunt într-o situație diferită față de lucrătorii locali; *subliniază* că

de aceea, diferențele de salarii între lucrătorii detașați și cei locali nu pot fi tratate ca discriminare;

8. *Reamintind* că din totalul de lucrători mobili, cei detașați reprezintă doar 13% și că cea mai mare parte dintre aceștia sunt detașați în condiții perfect legale, că din totalul de angajați detașați din state cu salarii sub media Uniunii reprezintă doar 0,3%, că lucrătorii detașați din state cu salarii mici reprezintă doar 50% din totalul detașărilor *exprimă* rezerve serioase față de argumentele Comisiei Europene privind necesitatea reglementării și deci valoarea sa adăugată;
9. *Reamintește* că prevederile actuale ale Directivei 96/71/CE referitoare la salariul minim stabilesc deja un cadru necesar asigurării unei concurențe loiale între angajatorul care detașează și alți prestatori din țara gazdă; *apreciază* că diferențele induse de bonusuri, indemnizații, sporuri și altele asemenea nu sunt atât de mari pentru a justifica acțiunea de reglementare a Comisiei Europene, ceea ce se traduce printr-un deficit de valoare adăugată;
10. *Observă* că deși Comisia Europeană își argumentează propunerea pe articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale, prin care se asigură dreptul la condiții de muncă care să respecte sănătatea, securitatea și demnitatea lucrătorului, o limitare a duratei maxime de muncă, perioade de odihnă zilnică și săptămânală, precum și o perioadă anuală de concediu plătit, *ignora* articolul 15 din cartă, care se referă la libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă; *semnalează* că lucrătorii nu își pot exercita drepturile prevăzute la art. 15, de vreme ce, *de facto*, nu li se permite să accepte o anumită plată pentru serviciile prestate;
11. *Consideră* că prevederile art. 2 și ale art. 5 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, privind obligația Comisiei Europene de a organiza ample consultări cu părțile interesate și de a ține cont de dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate și respectiv obligația de a își întemeia argumentele care atestă respectarea principiului subsidiarității pe indicatori calitativi și cantitativi, nu sunt integral respectate;

În acest sens *constată* că însuși studiul de impact arată că nu există date statistice suficiente și comparabile cu privire la o mare parte din propunerile formulate, cum ar fi numărul lucrătorilor detașați pentru perioade mai mari de 24 de luni și nici în ceea ce privește măsurile propuse pentru subcontractare, fiind disponibile doar estimări;

Observă că studiul de impact nu demonstrează că există un fenomen de amploare care să necesite acțiune la nivelul UE;

Ia act și își manifesta surprinderea că în ciuda solicitărilor repetate ale partenerilor sociali europeni de a fi consultați înainte de adoptarea propunerii, Comisia nu a răspuns încă;

Constată că studiul de impact arată că este posibil să existe unele efecte adverse ale propunerii, în special în ceea ce privește pierderea unor contracte de prestări servicii pentru prestatorii din statele cu un nivel scăzut al salariilor sau o creștere generală a costului serviciilor prestate transnațional, dar fără să aprofundeze aceste aspecte și fără analiza riguroasă a implicațiilor financiare pentru piața internă a UE;

Observă că studiul de impact a omis costurile suplimentare cu transportul, cazarea, informarea cu privire la regulile aplicabile, traducerea unor documente etc., pe care trebuie să le suporte prestatorul de servicii care detașează salariați;

Constată că deși studiul de impact face referire la intenția de a asigura o egalitate de tratament între lucrătorul detașat și lucrătorii naționali, astfel încât lucrătorul detașat să fie tratat ca un lucrător mobil UE în sensul art. 45 TFUE în statul membru gazdă, **nu este analizată** modalitatea în care aceste modificări vor interfera cu prevederile Regulamentului 492/2011/UE privind libera circulație a lucrătorilor sau cu Directiva 2014/54/UE de îmbunătățire a aplicării drepturilor acestora și nici nu se explică în ce mod ar putea un lucrător detașat să fie egal cu lucrătorul național dacă i se refuză ca printr-un act de voință să accepte anumite drepturi salariale;

12. *Constată* că în conformitate cu normele în vigoare, statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a se asigura că lucrătorii temporari detașați sunt tratați în același mod ca și lucrătorii temporari naționali; *ia act* că în conformitate cu evaluarea impactului, până în prezent 15 state membre au decis să utilizeze această opțiune; de aceea *consideră* că modificarea prevederilor legale ale UE în această privință nu este justificată și nici necesară;
13. *Apreciază* că noua regulă privind subcontractarea va avea ca efect utilizarea de convenții colective care nu îndeplinesc criteriile de aplicare universală; de asemenea ar putea fi necesar să se utilizeze convențiile colective ne-universale în state membre care au declarat deja că folosesc convenții colective universal aplicabile; de aceea *consideră* că intervenția la nivelul UE, în scopul de a extinde domeniul de aplicare al propunerii de directivă nu este justificată și nici necesară;
14. *Reamintește* că în ce privește aplicarea obligatorie a regulilor generale de detașare în cazul detașării prin agent de muncă temporară, și în prezent statul membru gazdă are posibilitatea de a impune agenților de muncă temporară din alte state membre aceleași reguli ca și cele aplicabile agenților de muncă temporară naționali; de aceea *consideră* că impactul propunerii de directivă este neclar și nu pare să fie adecvat scopului;
15. *Ia act* că în conformitate cu dispozițiile actuale ale Directivei 96/71 / CE, statele membre au posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare al convențiilor colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate universal aplicabile tuturor sectoarelor; studiul de impact relevă că doar patru state membre s-au decis să nu utilizeze această opțiune; *consideră* că în aceste condiții, **nu este necesar să se impună această obligație la nivelul UE;**
16. *Semnalează* că înlocuirea expresiei ”salariu minim” cu cea de ”remunerație” poate provoca incertitudine juridică întrucât aceasta este o noțiune care poate fi interpretată în mod extins și nu este clar dacă remunerația este văzută ca un quantum rezultat din elementele obligatorii de remunerație pe care trebuie să o primească lucrătorul sau ca impunere a obligației de respectare a structurii salariului statului gazdă pentru prestatorii din alte state membre;

Consideră că în prima variantă nu sunt pe deplin utilizate concluziile studiului și jurisprudența relevantă a CJUE, iar în a doua variantă apar probleme în cazul în care, prin legislația statului gazdă, prestatorul are stabilite în mod obligatoriu alte elemente de remunerație.

Atenționează că s-ar genera discrepanțe între statele membre, având în vedere faptul că fiecare stat va trebui să indice în legislația proprie definirea și compunerea acestei remunerații;

Observă că nu este clar ce bază de calcul se va stabili pentru plata taxelor, impozitelor și contribuțiilor sociale de către antreprenorii care detașează lucrători în alte state membre;

17. În concluzie, consideră că dacă ar fi adoptate propunerile formulate de Comisie se vor crea bariere în calea liberei prestații a serviciilor și a mobilității forței de muncă;
18. Subliniază că observațiile și rezervele exprimate în Opinia adoptată în aceeași ședință, la analiza pe fond, completează prezentul aviz motivat;
19. Consideră că propunerea de directivă nu are suficientă valoare adăugată și în consecință, hotărăște că este încălcat principiul subsidiarității, în principal din perspectiva utilității reglementării.

*

* *

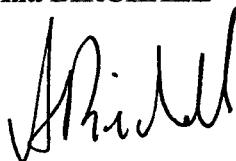
Comisia pentru afaceri europene întrunită în ședința din 5 aprilie 2016, în prezența a 14 dintre cei 22 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi că acțiunea de reglementare a Uniunii Europene nu este justificată, astfel încât propunerea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE, că propunerea de directivă nu este conformă cu principiul subsidiarității și că în consecință, se impune emiterea unui aviz motivat.

Propune informarea Guvernului României, pentru aplicarea art. 3 alin. (2) din Legea nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Guvern și Parlament în domeniul afacerilor europene.

Propune transmiterea avizului motivat instituțiilor europene, conform procedurilor uzuale.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Secretar,

Dorel Gheorghe CĂPRAR

Red. DM